

Royalt besøg i Åbenrå

Hendes majestæt dronning Margrethe træder ind på scenen

Sikke dog en masse mennesker I er samlet her, og så på den beskedne mængde plads. Det er næsten som at komme ned i køkkenet på Amalienborg – har jeg hørt, jeg kommer der ikke selv.

Jeg er kommet for at kaste en passende mængde glans over dette festlige arrangement, det var da det mindste jeg kunne gøre, når nu jeg alligevel var i nabolaget. Jeg trængte til at komme lidt væk fra København, så jeg pakkede guldkaften og har indlogeret mig på Schackenborg et par dage, Joachim bruger det alligevel ikke for tiden, og så kan jeg også få handlet lidt slik i Tyskland. I aner ikke hvor meget slik alle de børnebørn kan sætte til livs, så det er med at handle billigt når man kan.

Der er for øvrigt ganske hyggeligt her i Folkehjem, og sikke en dejlig revy I har lavet. Heldigvis helt uden at lave en parodi på mig. Det sætter jeg pris på. Hvad jeg ikke har skulle stå model til fra Ulf Pilgaards side! Det var sandelig på tide at han gik på pension. Nu venter jeg bare på Preben Kristensen gør det samme. Måske kan vi lave en lille klub for pensionerede Margrether?

Tilværelsen som pensionist er i øvrigt slet ikke så afslappende som jeg have troet. Nu skulle der pimpe rødvin, dases og males et enkelt maleri en gang imellem, mente jeg, men næh nej, De kan tro at jeg tog fejl! Der er hele tiden noget at gøre som bedsteforælder; for eksempel skal Frederiks tvillinger hentes fra skole hver dag, og midt om natten ringer Christian om jeg vil hente ham på Crazy Daizy, og så er skal vi liiige alle mulige steder rundt i København for at sætte hans venner af også. Godt Store Krone, det er min fars gamle Rolls Royce, er så rummelig. Josephine henter jeg fra dans om torsdagen, og når FCK spiller på hjemmebane, vil Frederik gerne køres, så han kan få sig en fadbamse eller to. Mary nægter at køre ham i ladcyklen, for han kan simpelthen ikke sidde stille. Joakim ringer i tide og utide, og vil have mig til at hjælpe i deres nye hus i Vedbæk. Han er altså ikke særlig handy, så i sidste uge var det Marie og jeg der satte tapet op i spisestuen. Han har også spurgt om jeg vil klippe hækken omkring Schackenborg imens jeg er her. Altså, den dreng! Åh Gud, jeg havde helt glemt at Athena skal konfirmeres i år – så skal jeg have skrevet en lille sang til hende. Det er sandelig hårdt at være pensionist!

Hvis jeg virker en smule rastløs, så er det fordi jeg er holdt op med at ryge. Man kan selvfølgelig spørge sig selv hvorfor i alverden en person på min alder holder op med at ryge, er det næsten besværet værd, fristes man til at spørge, og dertil vil jeg helt klart sige nej, det er det faktisk ikke. Men ser De, den lille døgnkiosk Ossama havde henne på hjørnet, er blevet udkonkurreret af en Netto, og der nægter jeg simpelthen at købe mine smøger. De giver i øvrigt heller ikke kredit som Ossama gjorde, sår'n sidst på måneden.

Nå, jeg må hellere se at komme videre, jeg skal nå at komme i Otto Duborg før de lukker. Gud bevare grænsehandlen.

Søren Elsner Knudsen, 2024